

Når man spørger, hvem vi taler om, når vi vil skære ned, så er der jo folk med over ½ mio. kr. i indkomst, som modtager offentlige overførsler, selv om de har en stor indtjening til hverdag. Det gør jeg også selv, og det er der mange andre der gør.

Jeg mener helt klart, at det er en diskussion om, hvordan vi ønsker at gebærde os i fremtiden, hvordan vi ønsker at indrette vores samfund, så der også bliver plads til, at vi kan samle de svageste op.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Frank Dahlgaards harme kommer jeg nemt over, for den var slet ikke møntet på de ting, jeg sagde.

Det, jeg talte om, var den uansvarlige tale om psykologi, hvor man tror, at man kan sætte sig ind i andre menneskers tankegang. Hvordan i alverden kan nogen tro, at det arbejdsløshedsproblem, som ikke alene vi har, men som Tyskland har, som England har, som Frankrig har, som USA har, som alle har, kan løses ved, at man tvinger folk i arbejde? Hvis ikke der er noget til dem at lave, tror man så virkelig, at fordi man sætter nogle satser ned, opstår der flere arbejdspladser, og så kommer der flere i arbejde? Det er jo meningsløst.

Og så må jeg stærkt understrege det, som Socialdemokratiets ordfører bad om: Må vi få klar besked på, om det er folkepensionerne, der skal reduceres? Er det det, der før i tiden hed invalidepensioner? Det drejer sig vel om 150.000 mennesker. Er det deres ydelser, der skal reduceres? Det er den store gruppe. Gruppen af unge er ganske lille, og den behøver vi vist ikke bekymre os for, for det varer ikke mange år, før erhvervslivet står i kø for at få ung arbejdskraft. Det er de i øvrigt begyndt på adskillige steder.

Så lad os lade være med at tage de unge med ind i den forbindelse, for de har ikke spor med det at gøre. Mange af de andre er nogle, som vi skal glæde os over i tide har fundet ud af at nyde livet i stedet for at fortsætte på et arbejdsmarked, som de har tjent trofast i mange år, og hvor de slet ikke egner sig til at være med mere.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke de to konservative ordførere for de mange henvisninger til socialdemokratiske udtalelser. Det synes jeg lover godt.

Til gengæld kunne jeg ønske mig, at hr. Frank Dahlgaard ville citere lidt mere af, hvad Kjell-Olof Feldt rent faktisk har sagt. For han sagde også, at ud over den lave procentsats skulle der være et tilbud om arbejde og uddannelse.

Men ellers er jeg meget optaget af, om De Konservatives socialøkonomiske ordfører, som jeg må betegne hr. Frank Dahlgaard, virkelig vil sammenligne de økonomiske forhold i Sverige og Danmark og sige, at vi står fuldstændig lige i den nuværende situation. Jeg ved, at hr. Frank Dahlgaard er meget optaget af økonomisk udvikling, så derfor kunne det være interessant at få en ganske kort redegørelse om – så kort som nu 2 minutter tillader – hvad det er for en situation, det danske samfund og den danske økonomi står i i forhold til, hvordan den svenske situation er, og hvordan den svenske økonomi ser ud.

Så vil jeg godt henvise til, at det jo ikke er så længe siden, hr. Frank Dahlgaards partifæller havde styr på den svenske økonomi, ligesom de jo naturligvis – det vil jeg gerne gentage her fra Folketingets talerstol – har haft stor indflydelse på den økonomiske udvikling, der har været i Danmark gennem de sidste 20 år, for jeg forstår, at tidsrammen går 20 år tilbage; det er dér, vi starter.

Kunne vi måske få oplyst lidt om, hvori de markante forskelle i Danmarks situation og Sveriges situation består? Jeg mener nemlig ikke, at den danske økonomi står i en situation, der overhovedet svarer til eller ligner den situation, svenskerne står i, og det kunne måske være, at man også kunne se lidt anderledes på, hvilken udvikling det så er, vi forudsætter, når vi sammenligner Danmark og Sverige netop her i 1995.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Der er et andet tema – det er nævnt flere gange af både hr. Bendt Bendtsen og også af hr. Frank Dahlgaard – som jeg synes er lige så centralt i det, jeg vil kalde Venstres og i øjeblikket også De Konservatives store bedrag, når man diskuterer velfærd.

Jeg må spørge hr. Frank Dahlgaard: Er det, der er vigtigt socialpolitisk, at lave en socialpolitik, hvor tilskuddene er målrettede forstået på den måde, at det er de virkelig trængende grupper, der får gavn af de ydelser, der gives?

Der har været sådan en diskussion i over 20 år, men jeg synes, det er meget mere interessant at gå meget kortere tid tilbage, nemlig et halvt år, da der blev diskuteret finanslov.